

2 Φεβρουαρίου- Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Διαμαντοπούλου

Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 09:52 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 10:07

Κάθε χρόνο στις 2 Φεβρουαρίου γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων και σηματοδοτεί την ημερομηνία της υπογραφής της σύμβασης για τους υγροτόπους στις 2 Φεβρουαρίου 1971, στην ιρανική πόλη Ραμσάρ, στις ακτές της Κασπίας Θάλασσας. Σήμερα, οι 158 χώρες που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη αυτή, δεσμεύονται να προστατεύουν τους υγροτόπους τους καθώς και να τους εκμεταλλεύονται με σωστό τρόπο ώστε να συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη του πλανήτη μας λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα των επόμενων γενιών για ένα υγιές και καθαρό περιβάλλον. Εορτάστηκε για πρώτη φορά το 1997 . Η Ελλάδα έχει υπογράψει τη συγκεκριμένη σύμβαση και την επικύρωσε με το Ν.Δ.191/74.

2 Φεβρουαρίου- Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Διαμαντοπούλου

Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 09:52 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 10:07

Η Περιβαλλοντική Ομάδα του ΓΕ.Λ Ανδραβίδας ετοίμασε ένα μικρό αφιέρωμα στη λιμνοθάλασσα Κοτυχίου, η οποία βρίσκεται πολύ κοντά στην Ανδραβίδα και είναι ένας από τους 11 υγρότοπους που προστατεύονται από τη Συνθήκη Ραμσάρ και τη δημοσίευσε στον τοπικό τύπο (στο site της εφημερίδας "[Πρωινή](#)") σε μια προσπάθεια να παρουσιαστεί ο πολύτιμος αυτός υγρότοπος και να ευαισθητοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι συμπολίτες μας για την προστασία του.

Επίσης, αναρτήθηκε φωτογραφία του Κοτυχίου στο [skaikairos](#) .

Αλλά ας δούμε πως πιθανόν πήρε το όνομά του το Κοτύχι:

Η τοπωνυμία Κοτύχι ? Ιστορικές αναφορές

Επίσημα ιστορικά στοιχεία για τη λ/θ Κοτυχίου πολύ λίγα υπάρχουν. Πρόκειται κυρίως για στοιχεία που έχουν συλλεγεί, καταγραφεί και μελετηθεί στο πλαίσιο λαογραφικών μελετών και αναφέρονται σ' αυτήν αναμιγνύοντας την παράδοση του τόπου με την Ιστορία και την εξέλιξή της.

Ο λαογράφος της Ηλείας Ντίνος Ψυχογιός, στα «Ηλειακά» του, κάνει εκτενή αναφορά στο Κοτύχι. Σύμφωνα με τον παραπάνω συγγραφέα, το Κοτύχι σαν τοπωνυμία αναφέρεται με το όνομα Cordichi Salo, ως χωριό τουρκοκρατούμενο, στον κατάλογο των χωριών και των κάστρων του Μοριά του Ενετού ιστορικού Στέφανου Μάγνου στα 1467, μαζί με άλλα χωριά της Ηλείας.

Ο Ψυχογιός υποστηρίζει ότι το Cordichi Salo είναι αναμφισβήτητα το Κοτύχι για δύο λόγους:

α) γιατί έχει τον προσδιορισμό ??Salo? που δεν είναι παρά παραφθορά ή κακή διατύπωση της λατινικής λέξης Salum= θάλασσα ή Salinae= αλυκές αφού προέκταση του Κοτυχίου είναι οι Αλυκές Λεχαινών.

β) ο δεύτερος λόγος είναι ότι το 1337 παραχωρείται με επίσημο δωρητήριο μαζί με άλλα φέουδα, από την Κατερίνα Βαλουά, κατ' όνομα λατίνη αυτοκράτειρα της Κωνσταντινούπολης στον Νικόλα Ατζαγιώλη, φλωρεντίνο τραπεζίτη και έμπιστο σύμβουλό της, για ένα παλιό της χρέος και άλλες υπηρεσίες σ' αυτήν.

2 Φεβρουαρίου- Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Διαμαντοπούλου

Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 09:52 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 10:07

Το Κοτύχι σαν τοπωνυμία είναι δύσκολο να ετυμολογηθεί αφού δεν υπάρχουν ρητές μαρτυρίες παρά μόνο εικασίες, οι οποίες μπορεί μεν να είναι αληθοφανείς αλλά δεν μπορούν να λύσουν το αίνιγμα της ονομασίας Κοτύχι.

Στην αρχαιότητα δεν αναφέρεται λίμνη ή λιμνοθάλασσα στην πεδινή Ηλεία (Κοίλη Ήλιδα) ούτε ακόμα και στους γεωγράφους Στράβωνα και Πausανία που ιδίως ο δεύτερος αναφέρει άλλες πιο μικρές λίμνες.

Ίσως εκείνη την εποχή (1^{ος} και 2^{ος} αιώνας μ.Χ) δεν υπήρχε λίμνη αλλά στη θέση της να ήταν βαλτόνερα, όπως σήμερα η συνεχόμενη στα Ν.Α του Κοτυχίου έκταση της Δροσελής.

Στη βυζαντινή εποχή, γύρω στα 1200μ.Χ, η λιμνοθάλασσα ήταν γνωστή για τα περίφημα μαργαριτοφόρα όστρακα, από τα οποία βάφονταν τα βασιλικά ενδύματα της εποχής εκείνης.

Στα 1676, ο περιηγητής Jacob Spon, που πέρασε από την Ηλεία, αναφέρει ότι 20 μίλια μακριά από τη Γλαρέντζα υπάρχει ένα μέρος λεγόμενο βιβάρι (Pescheria) ή λίμνη Κοτύχι (Cotichy).

Αναφορά στο Κοτύχι κάνει και ο Άγγλος συνοδοιπόρος του Spon, ο George Wheler , όπου γράφει ότι το Κοτύχι είναι μια λίμνη που η θάλασσα ξεραίνεται, όπου όμως μένει είναι γεμάτη ψάρια (κέφαλους) και ότι είναι άφθονα στην περιοχή τα αγριοπούλια, πάπιες, κρικινέλια, άγριες χήνες, λελέκια τα οποία δίνουν ένα καλό εισόδημα στον τόπο αυτό, που κάθε άλλο παρά Τουρκία θυμίζει.

Σε ενετική απογραφή του Μοριά, γύρω στα 1700, αναφέρεται ότι στο τερριτόριο της Γαστούνης είναι τα ιχθυοτροφεία του Πάπα, το Κοτύχι, ο Πρόκοπος και η Μουριά καθώς και οι Αλυκές στον Πύργο και στα Λεχαινά.

140 χρόνια αργότερα, ο Γάλλος γιατρός και περιηγητής Πουκεβίλ, που επισκέφθηκε την Ηλεία το χρονικό διάστημα 1805-1816, γράφει ότι στις 6 Αυγούστου 1816 έφτασε από την Πάτρα στο χάνι του Αλή Τσελεπή και μετά στο βιβάρι Κοτύχι (Cotiki) και ότι σχεδίασε την προβολή μιας θαμνόφυτης γλώσσας ξηράς που προχωρεί παράλληλα προς το ακρωτήριο Ορμίνια, και αγκαλιάζει τον απέραντο ψαρότοπο και τις αλυκές του Κοτυχίου.

Το Κοτύχι αναφέρεται επίσης στο χάρτη του Γενικού Γαλλικού Επιτελείου που τυπώθηκε στα 1825 όπου σημειώνει: λίμνη Κοτύχι(Lac Kotixi) και καλύβες Κοτύχι.

Ο ιατροφιλόσοφος Πύρρος ο Θεσσαλός που κατά τα χρόνια της εθνεγερσίας περιηγήθηκε και την Ηλεία, γράφει ότι κάτω από το χωριό Ρετούνα , τη σημερινή Αρετή, είναι μία αλμυρή λίμνη που λέγεται Κοτύχι.

Στην εποχή της Τουρκοκρατίας, ή λιμνοθάλασσα Κοτύχι αποτελούσε προσωπική ιδιοκτησία της οικογένειας των μπέηδων της Γαστούνης, πού την εκμεταλλεύονταν με μίσθωμα σε διάφορους κατοίκους της περιοχής.

Την τετραετία 1840-1843 είχε νοικιάσει το Κοτύχι για εκμετάλλευση ψαριών ο στρατηγός της Παλιγγενεσίας στην Ηλεία, Χρυσάνθος Γ. Σισίνης. Αυτό δείχνει μια ειδοποίηση του Επαρχιακού Ταμία Ήλιδας από τον Πύργο με αριθμό 319/22-7-1860 στη Βικτώρια, χήρα Χρυσάνθου Σισίνη, που έμενε τότε στο Ναύπλιο, να πληρώσει μαζί με άλλες οφειλές στο Δημόσιο και 17.433 δραχμές της εποχής εκείνης για υπόλοιπο εξαμηνιαίων δόσεων του Κοτυχίου (Τμήμα χειρογράφων Εθνικής Βιβλιοθήκης, φάκελος Χρυσάνθου Σισίνη).

Έτσι, από το 1833, πού εκδίδεται ο νόμος περί ενοικιάσεως ιχθυοτροφείων, η εκμετάλλευση της λιμνοθάλασσας περνάει σε ιδιωτικά χέρια ξεκινώντας ουσιαστικά την ύπαρξη του περίφημου ιχθυοτροφείου της περιοχής, φτάνοντας στα 1980 και στην ίδρυση του Αλιευτικού συνεταιρισμού Κοτυχίου , όπου απασχολεί περί τους είκοσι ανθρώπους που ζουν και εργάζονται σε αυτοσχέδιες κατοικίες στην λιμνοθάλασσα, δίπλα στην μπούκα.

2 Φεβρουαρίου- Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Διαμαντοπούλου

Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 09:52 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 10:07

Πηγή: Ντίνος Ψυχογιός, "Ηλειακά"

2 Φεβρουαρίου- Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Διαμαντοπούλου

Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 09:52 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 02 Φεβρουάριος 2014 10:07
